

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

De Vita Monastica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

& uitent scandala & dissipationes, ut suo loco copiosius dicitur.

DE VITA MONASTICA.

OMittimus longiorem commemorationem de ueteribus historijs eorum qui uel in solitudinem secesserunt, ut Antonius: uel collegia similia scholis instituerunt, extra ciuitatum frequentiam, ut Basilus. Aliæ enim alijs causæ fuerunt secedendi. De præsentibus monachis iam loquamur, qui minimè sunt in solitudine. Collegia sunt hominum, uel doctorum, uel indoctorum, in media luce & frequentia commodius uiuentium, quàm uiuunt alij homines. Habent uoluptates quas expetunt, alij alias. Et multò plus ocij, quàm cæteri homines in uita politica & œconomica.

Ne ipsi quidem iam illa ridicula encomia de perfectione, & de uita contemplatiua ad se transferunt, ut olim aliqui fecerunt. Et cum magna sit dissimilitudo hominum in illis sodalicjs, non uolumus concionari malis, qui propter culinas & licentiam illas latebras amant: sed sanabiles

les obtestamur propter gloriam Dei & suam salutem, ut cogitent hæc dicta: Non habebis Deos alienos: Fugite idola. Quælis nunc est uita monastica, plurimum habet impiorum cultuum & uanitatis: Missas habent uenales pro uiuis & mortuis, & hic quæstus est in plerisque monasterijs maximus. Vsitata est ibi & mortuorum inuocatio, cumulata multis tetræ superstitionibus, statuarum adorationibus, indulgentijs, & alijs imposturis. Studia doctrinæ aut nulla sunt, aut corrupta.

Hæ solæ causæ satis magnæ sunt, cur homines non prophanæ ex illis sodalicis discedere debeant. Quia uota quæ implicent te generi uitæ, in quo est cultus idolorum, sunt haud dubiè irrita, iuxta primum mandatum, quod est immotum & æternum, & regula omnium aliorum præceptorum: **NON HABEBIS DEOS ALIENOS.**

Citant ex Paulo de uidiuis: Primam fidem irritam fecerunt. Sed responsio firma & perspicua est. Etiam si loqueretur Paulus de uotis, tamen talia uota nullo modo pro-

do probaret, quæ cōiuncta sunt cum cultu idolorum, & multis erroribus. Sunt autem & alia multa mendacia in uotis. Promittunt castitatem & paupertatem: quàm multi uerò sint idonei ad uitam cœlibem, ipsi norunt. Deinde de paupertate, sciunt multò plures quærere ibi culinas instructas, quàm inopiam & famem.

Iam hoc quoq; considerandum est: Excusent & laudent uitam monasticam homines disertissimi ut uolent, tamen semper hæc opinio in hominibus non prophanis hoc exemplo confirmatur: Quod talia opera electa humano consilio sint cultus Dei, id est, opera per quæ iudicet Deus se honore affici. Hæc opinio taxanda est, & hominum mentibus euellenda est, & retrahendi sunt homines ad mandata Dei, iuxta hoc dictum: Frustra colunt me mandatis hominum. Item: Non in præceptis patrum uestrorum, sed in præceptis meis ambulate. Hæc reprehensio uitæ monasticæ uera & illustris est.

Iam si affingunt merita & perfectiones, magis obscuratur Euangelium de iusticia fidei, & ueris cultibus. Quia tetrum & horris

& horribile mendacium est, obseruationes monasticas mereri remissionem peccatorum, aut tantundem ualere quantum ualet baptismus, sicut Thomas expresse dicit. Nec fuit ignota antiquitati hæc reprehensio. Extat enim narratio seu uera, seu docendi causa scripta, quæ tamen iudicia piorum indicat.

Scribunt, Antonio cupienti scire quantum apud Deum profecisset in illis exercitijs solitudinis, monstratam esse domum futoris Alexandrini, uicinam portæ. Ingressus igitur, alloquitur patrem familiars, interrogat de doctrina & de exercitijs pietatis. Hic rectè de doctrina respondit. Postea ait, se manè breui precatione Deo gratias agere, & pro cæteris beneficijs, & quòd filium miserit. Deinde petere se remissionem peccatorum propter filium, & orare ut Ecclesiam seruet & suam familiam: orare & filium, ut pro nobis intercedat, & hac fide acquiescere, & lætum facere domesticas operas, & curare, ut filij rectè doceantur. Non alia, inquit Antonius, habes exercitia duriora? Parum ne sustinet laboris, inquit iste, qui familiæ

I uictum

uictum quærit? & multa subinde incidunt, quæ patrem familiâs duriter excruciant, & accedunt onera communia ciuium. Non uides, quantum sit priuatarum & publicarum miseriarum in uita? quas rectè ferre, & in his exercere fidem & patientiam, satis ne duram militiam esse existimes. Abijt Antonius, & intellexit se commoneferi, ne anteferret sua exercitia officijs uitæ communis. Tales narrationes, & aliæ leguntur: quæ etiam si descendendi causa ita scriptæ sunt, tamen ostendunt eruditorum iudicia.

Nec iam longiorem disputationem addere opus est, præsertim cum nemo in illis locis, ubi sunt monachi, ignoret, plurimum esse prauarum superstitionum in monasterijs, & studia doctrinæ uel nulla uel corrupta esse. Deliberationem uero de modo emendationis, relinquimus ijs qui præfunt.

In multis locis desunt pastores Ecclesijs, aut deest uictus pastoribus. His primum opitulandum erat ex redditibus monasteriorum locupletium. Postea pauperum quoque studia inde iuuanda sunt, & in ali-

in aliquibus scholæ cōstitui possunt, præsertim cum necesse sit Ecclesiam multis pauperibus præbere sumtus ad discendum, ut ex eo numero legantur pastores & ministri, qui doceant Ecclesias. Hospitalia etiam inde iuuanda sunt, in quibus pauperes, qui diuturnis morbis laborant, ali necesse est.

Ad tales usus uerè pios, ad alendos pastores, pauperes & scholasticos, ad constituendas scholas, ad iuuanda hospitalia magna pars reddituum in monasteriis, in his regionibus Dei beneficio translata est. Reliquum in œconomiam, in quolibet monasterio impenditur: & stulticia est, existimare œconomias non esse sumtuosas.

Abbates uerò ditiores hoc tempore, in quales usus profundant redditus, exempla multorum ostendunt, quos nominare possemus, qui pariter literas, religionem & uirtutem oderunt, & helluantur de his eleemosynis, & aut nullos pastores Ecclesijs suis præficiunt: aut si quos habent, esurire sinunt.

siæ historiam, quibus testimonijs uocata
 & condita sit Ecclesia, & quomodo serue-
 tur, & quod genus doctrinæ per Patres,
 Prophetas, Apostolos, & Martyres pro-
 pagatum sit. In his historijs iubemus, ut
 omnes agant gratias Deo, quòd se pate-
 fecit, quòd colligit Ecclesiam per filium,
 quòd doctrinam nobis tradidit, & quòd
 misit doctores, & in eis testimonia de se
 ostendit.

Iubemus, ut doctrinam eorum consi-
 derent, & ut testimonijs quæ Deus in eis
 ostendit, fidem confirmant. Considerent
 item exempla iudicij & poenarum, ut ex-
 citetur in eis timor Dei: iubemus imitari
 fidem, patientiam, & cæteras uirtutes.
 Discant in Deo non esse προσωποληψίαν,
 & petant se quoq; recipi, exaudiri, regi,
 saluari & iuuari: sicut Deus recipit Da-
 uidem, Manassem, Magdalenam, Latro-
 nem in cruce

Monemus etiam, quomodo exempla
 cuiuslibet in sua uocatione imitanda sint.
 Quia error in imitatione, & λακοζυλία, sæ-
 pe ingentium malorum causa est. Lau-
 damus etiam ipsorum sanctorum diligen-
 tiam,